

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 115 stemmer (S, KF, V, SF, RV, CD, FP og KrF); 4 (VS) stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Anden behandling af lovforslag nr. L 6:

Forslag til lov om egnsudvikling.

(Fremsat 3/10 84. Første behandling 11/10 84. Betænkning 14/2 85).

Der var stillet 6 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling undet ét.

Forhandling

Svend Andersen (S):

Selv om behandlingen af dette lovforslag har taget lang tid, står de opnåede resultater, som vi kan se i betænkningen, langt fra mål med de anstrengelser, der er udfoldet for at få ministeren til at ændre dele af eller hele dette lovforslag. Alle de henvendelser, der er kommet til udvalget, fra arbejdsmarksrådene, fra erhvervsråd og fra de faglige organisationer i de områder, der er berørt af lovforslaget, er fuldstændig prellede af på ministeren. De har ikke haft nogen som helst virkning.

Ministerens vil nok påstå, at når bare nettoprovenuet af de penge, der er i loven, er det samme, som det har været hele tiden, så er mulighederne for at lave noget i orden, men det er langt fra tilfældet. Mulighederne

er blevet ganske væsentligt forringet. Hvad er det for et niveau, ministeren sammenligner med? Det er det lavest mulige.

Kendsgerningerne er, at den borgerlige regering har forringet den samlede egnsudviklingsordning. De midler, der var til rådighed i 1983, var 344 mill. kr. Det blev i 1984 sat ned til 288 mill. kr., og på finansloven for 1985 udgør de samlede bevillinger 181 mill. kr. Der er altså tale om næsten en halvering inden for de tre år, og hertil kommer den forringelse, som udviklingen i priser og lønninger medfører.

Ministerens har altså været stædig. Det har end ikke været muligt at få ministeren til at gøre virkningerne bedre ved at bruge de muligheder, der ligger i at hjemtage globallån, som så kan stilles til rådighed for virksomheder i egnsudviklingsområderne. Også den ordning, som i 1983 var på 55 mill. kr., er blevet nedsat til 40 mill. kr. i 1985.

Det er lån, der ikke ville have kostet samfundet noget. Det er lån, der kunne have været givet til lav rente . . .

Formanden:

Kan vi få lidt mere ro.

Svend Andersen (S):

En yderligere anvendelse af globallånene ville være en værdifuld hjælp og et supplement til de tilskudsmuligheder, der nu ligger i egnsudviklingsordningen. Det er en låneform, der ikke koster samfundet noget. Renten er lav, ca. 9 pct., og de er forbeholdt virksomhederne i egnsudviklingsområderne. Men ministeren har altså sagt, at han ikke agter at hjemtage flere globallån til gavn for virksomhederne i egnsudviklingsområderne.

Stædigheden er fortsat. Vi har set, at ministeren har nægtet at lade dele af den gældende egnsudviklingslov træde i kraft. Til trods for at der ligger flere bevillingsansøgninger i egnsudviklingsrådet, der har behov for at blive behandlet, og som ville kunne sætte yderligere arbejdspladser i gang, har ministeren ved at undlade at søge de nødvendige bevillinger sat dele af egnsudviklingsloven ud af kraft.

Denne stædighed medfører, at ministeren indskriver sig i vor forfatningsretlige historie som den første minister, der uden om folketinget, blot ved at undlade at søge de nød-

[Svend Andersen]

vendige bevillinger, sætter en lov ud af kraft. Det er uhørt, og det er uacceptabelt, at en minister optræder på denne måde vedrørende en lov, der er vedtaget med et stort flertal i Folketinget.

Det af de radikale stillede ændringsforslag må vi stemme imod. Det mener vi ikke er et forslag, der er tilstrækkeligt til at give egnsudviklingen de værdier tilbage, som egnsudviklingen efter vores opfattelse skal have. Dertil kommer, at dele af forslaget først vil kunne sættes i kraft efter vedtagelsen i EF.

Hvis vi skal forstå den måde, ministeren hidtil har fortolket »de nødvendige bevillinger« på, så må det forstås sådan, at der ikke kan gives tilskud i samme omfang som før, idet man er nødt til at tilbageholde nogle midler til renter og bevillinger.

Derfor vil vi stemme imod ændringsforslaget, og vi stemmer imod lovforslaget ved tredje behandling.

Svend Heiselberg (V):

Jeg vil allerførst gerne sige tak til ministeren for den store indsats, ministeren har gjort bl.a. for at få lovforslaget vedtaget inden nytår. Det er beklageligt, at et flertal gjorde det umuligt for ministeren at komme igennem med lovforslaget. Vi har bebrejdet socialdemokratiet, at de har lagt hindringer i vejen, men det skal dog ikke afholde mig fra at rose ministeren for de store anstrengelser, der er gjort for at få loven vedtaget. Mange virksomheder bl.a. i det nordjyske og vestjyske venter på, at loven skal blive vedtaget, så der kan komme gang i byggeriet.

Det er klart, at vi gerne så, at der havde været flere penge til rådighed, men på den anden side må vi være realistiske og sige, at regeringens politik har slået så positivt igennem, at vi må konstatere, at der ikke længere er helt det samme behov, som der tidligere har været.

Endnu en gang vil jeg sige tak til ministeren. Jeg tror, jeg på mange erhvervsfolks vegne kan sige tak for, at loven nu kommer igennem.

(Kort bemærkning).

Svend Andersen (S):

Jeg vil godt spørge hr. Svend Heiselberg, hvad det er for et flertal, der skulle have hindret ministeren i at gennemføre lovforslaget.

Lovforslaget har fået den behandling, som lovforslag altid får i udvalget. Der har været en del henvendelser. Der er stillet nogle spørgsmål til ministeren, og de er besvaret. Hvis det har taget lang tid at få besvaret spørgsmålene, er det ikke noget udvalgsflertales skyld. Så er det andre steder, årsagen skal findes.

Endelig er det ikke behandlingen af dette lovforslag, der har hindret, at de sager, hr. Svend Heiselberg omtalte, er blevet behandlet, så virksomhederne ikke har kunnet komme i gang. Det skyldes som sagt ministerens stædighed. Det er derhen, de bebrejdelser skal rettes.

(Kort bemærkning).

Svend Heiselberg (V):

Det forholder sig rent faktisk sådan, at ministeren næsten tryglede udvalget om at komme igennem med lovforslaget inden nytår, men udvalget modsatte sig, at ministeren kunne komme igennem.

Rahbæk Møller (SF):

Jeg skal meddele, at socialistisk folkeparti vil undlade at stemme til det radikale ændringsforslag. Vi har betydelig sympati for forslagens hovedsigte, nemlig at brede lånene længere ud, men dels er vi noget skeptiske over for værdien af bankgarantier – vi tror, det let kan blive en sovepude, og vil henvise til, at Norge har uheldige erfaringer med den form for garantier – dels har ændringsforslaget fået en udformning, så det kan forstås således, at ansøgere kan blive påtvunget et lån, de ikke har søgt om. Også dette finder vi uheldigt. Derfor undlader vi at stemme trods al sympati for hovedsigtet med ændringsforslaget.

Larsen-Ledet (RV):

Der er ikke ret mange, jeg føler grund til at takke ved denne lejlighed, men jeg vil dog gerne rette en tak til embedsmændene i industriministeriet, fordi de har været behjælpelige med formuleringen af det radikale ændringsforslag.

Jeg vil gerne sige til industriministeren og til regeringspartierne, at den aftale, vi har om finansloven, respekterer vi selvfølgelig. Vi har ikke et eneste øjeblik anfægtet, at der var en overordnet ramme. Vi er bestemt af den

[Larsen-Ledet]

opfattelse, at vi inden for denne ramme umiddelbart har lov til at operere med selvstændige forslag, med ting, der måske kunne gøre det bedre. Det har vi i hvert fald gjort, og det mener jeg ikke at vi har fået nogen påtale for.

Det radikale venstres ændringsforslag efter Hjørringmodellen, som det er skitseret, vil efter vores opfattelse give mere arbejde, flere arbejdspladser. Forslaget er bedre for virksomheder med svagt kapitalgrundlag. Man får de samme penge, og så kan man kalde det et begrænset beløb, eller hvad man vil, men for det beløb, der står på finansloven, ville man efter radikal opfattelse få flere ting sat i gang. Derfor er det meget beklageligt, at vi er i den situation, at der ikke er mere stemning for det.

Jeg vil gerne afvise – det er der adskillige der har beskyldt os for – at det er det radikale venstres skyld, at man har stoppet udbetalingerne til egnsudviklingsstøtte. Det er ikke rigtigt. Vi har ikke ønsket, at ministeren skulle stoppe udbetalingerne pr. 1. januar 1985. Det er i hvert fald ikke det radikale venstres skyld, at det er sket.

Jeg beklager, at socialdemokratiet ikke kan stemme for vort ændringsforslag. Jeg synes ikke, at det er en særlig realitetsbetonet politik at undlade at være med til at gennemføre en forbedring, som man i princippet er enig i. Det er en besynderlig form for demonstrationspolitik, som jeg i hvert fald ikke forstår.

Ministeren har med det radikale forslag fået et praj om, hvad det radikale venstre vil med egnsudviklingsstøtten. Jeg vil gerne, hvis vi skal være med i senere forlig, opfordre ministeren til at huske på den radikale holdning.

Afslutningsvis vil jeg sige, at vi selvfølgelig i sidste omgang stemmer ja til lovforslaget.

Industriministeren (Stetter):

Den socialdemokratiske ordfører mener, at jeg har begrænset egnsudviklingsstøtten betydeligt, og slynger om sig med nogle tal uden at redegøre nærmere for disse tal.

Der er ikke tale om nedskæringer. Regeringens forslag ophæver den nuværende statslånsordning og indfører i stedet en tilsagnsramme for anlægstilskud. Virksomhederne kan naturligvis ikke få det samme i

tilskud, som de hidtil har fået ved lån, som jo skal afdrages og forrentes. Derfor forskellen mellem beløbene i 1984 og 1985. Det glemmer hr. Svend Andersen.

Hvis man spørger en virksomhedsleder: hvad vil du helst have: lån, som du skal forrente og afdrage, eller kontant tilskud, er mit svar på det spørgsmål, at 99 pct. af lederne vil sige: vi vil gerne have kontant tilskud; det forøger vores kreditværdighed, og det forøger vores egenkapital. Der er ingen virksomhedsledere, der forventer at få det samme i tilskud, som de i sin tid fik i lån. Nettoværdien – og det er det afgørende – af den samlede bistand er ikke forringet, værdien er den samme.

I øvrigt fastsættes bevillingernes størrelse ikke i lovforslaget. Det havde vi allerede under første behandling en lang diskussion om. Bevillingerne fastsættes på de årlige finanslove. Bevillingernes størrelse er aftalt ved finanslovforliget mellem det radikale venstre og regeringspartierne. Jeg kan bekræfte hr. Larsen-Ledets udtalelser: det radikale venstre er naturligvis frit stillet inden for det tilskudsbeløb, vi var enige om, nemlig de 115 mill. kr.

Hr. Svend Andersen står uforstående over for min modstand mod i større omfang at anvende globallån. Svaret er ganske enkelt: der er ikke interesse, og der er ikke behov for disse lån hos virksomhederne, som kan opnå mindst lige så gode vilkår hos alle andre långivere. I øvrigt ved hr. Svend Andersen, at regeringen arbejder målbevidst på at fjerne alle statslige låneordninger.

Bevillingen på finansloven for 1985 er den samme som i 1984, og det er derfor ikke rigtigt, når hr. Svend Andersen siger, at der er skåret i dette beløb. Det er præcis det samme beløb, vi arbejder med i 1985, som vi gjorde i 1984, og vi håber, at vi kan anvende dette beløb, men det er ingentunde sikkert.

Det er socialdemokratiets opfattelse, at jeg har tilsidesat god forfatningsretlig skik ved at undlade at søge bevillingsmæssig hjemmel. Jeg er ikke enig i den opfattelse. Det fremgår af justitsministeriets udtalelse, at der i 1985 ikke er finanslovhjemmel til at yde anlægslån. Bevillinger skal søges på finansloven og ikke i denne lovgivning, og vi har et forlig med det radikale venstre om størrelsen af den bevilling, der skal ydes til egnsudviklingsarbejdet. Det fremgår endvidere klart af

[Industriministeren]

justitsministeriets notat, at der kun ville kunne ydes anlægstilskud efter den gældende lovs regler, det vil sige kun i de specielle egnsudviklingsområder, ikke til f.eks. Vestjylland, Sønderjylland og Østlolland. Der kan kun ydes tilskud efter de gamle procentregler. Det ville efter min opfattelse og vurdering være i strid med lovens grundlag og intentioner ikke at afvente behandlingen af regeringens forslag til ny egnsudviklingslov.

Det ville endvidere være i konflikt med ønsket hos et flertal i tinget at bruge af bevillingen for 1985, inden vi har set, hvad der sker med det radikale venstres forslag. Ja, nu har jeg hørt, at socialdemokraterne vil stemme imod det, og vi har meddelt i betænkningen, at vi også vil stemme imod det, men det ved vi altså først i dette øjeblik, og det ville være at tilsidesætte det radikale venstres ændringsforslag, hvis jeg ikke afventede, hvad folketinget ville gøre med dette forslag.

Det radikale venstre foreslår, at en del af bevillingen til anlægstilskud anvendes til ydelse af statsgaranti mod rentetilskud for lån optaget på det private lånemarked. Erfaringerne viser imidlertid, at finansieringsbistand i form af statsgaranti for lån ikke er særlig motiverende eller interessant for erhvervslivet. Den statslige garanti er kun til glæde for långiverne, der i praksis hverken giver låntagerne rentelettelse eller andre fordele. Administrationen af garantierne er lige så besværlig som administrationen af almindelige lånesager.

Rentetilskud betyder, at virksomhederne vil få pengene udbetalt over en 10-årig periode, og det er bestemt ingen likviditetslettelse. Det er heller ikke noget, der motiverer virksomhederne til at udvide, endsige til at flytte til et af vore randområder. Et kontant anlægstilskud af en vis størrelse er derimod både en likviditetslettelse og en egenkapitalforbedring. Denne udvikling har vi set i alle lande, og det er derfor, regeringen foreslår tinget, at vi nu går over til likviditetstilskud, kontanter, i stedet for lån.

På denne baggrund må jeg anbefale at stemme imod det radikale venstres ændringsforslag.

Det er rigtigt, som hr. Larsen-Ledet gjorde opmærksom på, at jeg har fået et præj om, hvad det radikale venstre forestiller sig, men jeg håber stadig væk, at vi vil være i stand til at forhandle dette på plads, og jeg håber og-

så meget, at socialdemokratiet ved tredje behandling vil stemme for forslaget. Det er en nødvendig modernisering. I dag kan man få lån alle vegne til billige priser og på gunstige vilkår, og hvis eller når overenskomsterne måtte være i hus, vil renten falde yderligere. Det er derfor vigtigt i tide at få ændret den statslige låneordning til en tilskudsordning. Det er det, jeg foreslår, og det glæder mig, at det radikale venstre ved tredje behandling vil stemme for regeringens forslag.

Formanden:

Der er stadig megen uro.

Svend Andersen (S):

Det afsnit af justitsministerens redegørelse til udvalget, som industriministeren her omtalte, berettiger ikke den handling, ministeren foretog.

Det er rigtigt, at der står, at ministeren ikke har hjemmel til at give bevillinger efter loven, men der står også, at det er ministerens egen fejl, at denne hjemmel ikke er til stede. Det er ministeren, der har undladt at søge bevilling til en lov, som er vedtaget af et stort flertal i folketinget. Det er det, vi bebrejder ministeren, og det er det, der er noget ganske uhørt i vor forfatningsretlige historie.

Så vil jeg godt gå tilbage til de tal, som ministeren sagde at jeg ikke behandlede rigtigt. Jeg vil bede ministeren om at give en forklaring på, hvorfor der ikke er forskel på globallån på 55 mill. kr. i 1983 og 40 mill. kr. i 1985. Jeg vil også godt bede om en forklaring på, hvorfor der ikke skulle være tale om en forringelse i de samlede egnsudviklingsordninger, når bevillingerne på finansloven i 1983 var på 344 mill. kr. og i 1985 på 181 mill. kr.

Ministerens bemærkninger om, at et generelt rentefald skulle kunne få betydning for især egnsudviklingsområderne, er vi ikke enig i, idet det netop er i en situation, hvor det er billigt at etablere sig hvor som helst, at der er behov for yderligere tilskyndelse til at etablere sig i egnsudviklingsområderne.

Ministeren misforstår helt, hvad en egnsudviklingsordning er. Det fremgår af det, der er blevet resultatet af den omlægning af lovgivningen, ministeren har foreslået. Resultatet er bl.a., at der nu er 30 personer, der forlader Silkeborg, som er et egnsudviklingsom-

[Svend Andersen]

råde, for i stedet at slå sig ned i områder, hvor der er beskæftigelse nok. Det er altså en ændring, der går direkte imod det, der er intentionerne i egnsudviklingsordningen, ministeren her foreslår.

Kaj Poulsen (S):

Der er et gammelt ord, der siger: »Hvad man i ungdommen nemmer, man ej i alderdommen glemmer.«

Jeg vil nok sige, at den forhenværende formand for Det Nordjyske Erhvervsråd har en stor del af æren for, at vi har fået den egnsudviklingslovgivning, vi kender i dag. Han har presset på for at få opbygget principperne for egnsudvikling, fordi denne formand havde et utroligt kendskab til egnsudviklingsproblemerne i Nordjylland.

Denne formand er nu blevet minister, og han tilsidesætter samtlige de ting, han har været med til at gennemføre som krav tidligere. Han påstår, at man ved at nedsætte bevillingerne til cirka det halve kan køre denne sag igennem uden virkninger for egnsudviklingen, samtidig med at vi ser, at der flyttes 30 personer fra egnsudviklingsdirektoratet i Silkeborg til København for at administrere en generel, landsdækkende ordning. Det er uforståeligt.

Det er også uforståeligt, fordi vi i Nordjylland har oplevet, at da han gik af som formand, blev han nødt til at anlægge sag imod en chefredaktør for beklivelse af sin ære. Chefredaktøren beklikkede hans ære ved at påstå, at han havde valgt en politisk karriere fremfor Nordjylland. Denne retssag blev tabt.

Jeg synes, vi i dag har beviset for, at ministeren fuldstændig har svigtet det grundlag, han i en årrække er blevet valgt på.

Forrige søndag kunne man se industriministeren udtale sig i Aalborg Stiftstidende som det lille Guds lam, som skal bære alverdens synd med det utrolig urimelige folketing og partiet det radikale venstre, der ikke vil føje sig efter, hvad ministeren mener på egnsudviklingsområdet, hvor det er en direkte nedskæring. Så synes jeg ærlig talt, at bægret er ved at være fyldt.

Det er utroligt, at vi skal opleve ministeren stå her på talerstolen og takke det radikale venstre for, at det medvirker til ministe-

rens felttog imod egnsudviklingen. Vi beklager det.

Grunden til, at vi ikke kan støtte ministerens forslag, er ministerens egen argumentation for, at han kunne komme til at sidde i den stol, han sidder i i dag.

Industriministeren (Stetter):

Jeg kan svare hr. Svend Andersen ved at sige, at regeringen naturligvis ikke søger bevilling til et lånearrangement, som vi er modstandere af.

Med hensyn til globallån skal jeg gentage, at i 1985 er det 40 mill. kr., og det var det også i 1984. Der kan godt være nogle forskydninger med hensyn til udbetalingerne, men det er noget helt andet.

Tallene kan ikke sammenlignes. I 1984 er det en låneramme, i 1985 er det en tilskudsramme, og tilskuddene kan naturligvis ikke være lige så store som lånene. Administrationen lettes i Silkeborg, det er præcis det mål, som jeg har ønsket at nå. Vi skal lette den offentlige administration, og staten egner sig ikke som offentlig långiver.

Hr. Kaj Poulsen forsøgte at skrue sig op, og ret skal vel være ret, det var vel trods alt et hæderligt resultat, min ærede kollega fra Ålborg Øst nåede frem til, men det er jo teatertorden og ikke noget som helst andet. Mit kendskab til egnsudvikling og til erhvervslivet er præcis det samme som i den periode, hvor jeg havde den ære og glæde at være formand for Nordjyllands Erhvervsråd. I dag kan alle virksomheder overalt i landet opnå fordelagtige lån af forskellig art. Virksomhederne kan gå til deres bank eller til deres sparekasseforbindelse og få udenlandske kontantlån til en meget lav rente, hvor egnsudviklingsdirektoratet slet ikke kan konkurrere. De kan gå til realkreditinstitutterne, kurserne stiger, og renten falder, og hvis regeringen får lov til at fortsætte, bliver det endnu bedre. De kan gå til de mange kreditformidlingsselskaber, til pensionskasser, til livsforsikringsselskaber, til ATP og LD, og de kan gå på børsen. De kan få dækket alle deres lånebehov, hvad enten de ønsker at få lånet i form af det gammeldags lån eller som ansvarlig lånekapital eller i form af risikovillig kapital.

Der er derfor ingen effekt i egnsudviklingsarbejdet længere, hvis vi stædigt holder

[Industriministeren]

fast i et lånearrangement, der ikke kan klare sig på markedet. Ja, så enkelt er det, og det er det budskab, det først nu er lykkedes at trænge igennem med. Der er ingen, der har villet høre, man er kørt deruda' og har anvendt en argumentation, som ikke holder, og sandheden er for længst gået op for nordjyderne. Nordjyllands Erhvervsråd har erklæret, at de er enige med ministeren. De kan godt se, at det er det eneste, der kan anvendes som et middel, der kan motivere til at udvide investeringerne i egnsudviklingsområderne. Lån kan virksomhederne selv klare, dem kan de få alle vegne, men tilskud kan de kun få ét sted, hvis ellers regeringens lovforslag går igennem, nemlig i egnsudviklingsdirektoratet.

Den artikel, hr. Kaj Poulsen henviste til, havde også en udtalelse fra Nordjyllands Erhvervsråds generalsekretær, som sagde: »Jeg støtter regeringens og industriministerens forslag, det er det bedste.«

Det er jo ganske ejendommeligt med socialdemokratiet. Jeg har forstået, at man ikke vil stemme for det radikale venstres ændringsforslag, og man vil heller ikke stemme for regeringens forslag. Man kan altså hverken stikke eller bekende, men melder pas. Det synes jeg er for ringe, men det er dog ganske interessant.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Det er utroligt, at ministeren mener, at socialdemokratiet melder pas. Ministeren har her fremsat et lovforslag, hvortil egnsudviklingsdirektoratet på møde efter møde har sagt: låneordningen er den billigste ordning, vi har til erhvervslivet i Nordjylland, og den koster faktisk ikke staten penge. Så skal den sløjfes, fordi det har været en succesfuld ordning.

Ministeren siger, at man vil helst have støtte, ja, Gud bevares, vist vil man helst have direkte støtte.

Formanden:

Man må ikke sige Gud bevares.

Kaj Poulsen (S):

Undskyld. Naturligvis vil man have direkte støtte. Hvad er det så, der er galt, hvad er det, der er så forandret i dag i forhold til den

gang, ministeren kæmpede for at få disse ting gennemført? Er det renten, der er lavere i dag? Nej, den er højere. Er det arbejdsløsheden i områderne, der er mindre i dag? Nej, den er større.

Det eneste, ministeren forsøger at sælge her, er en trepattet ko, og ministeren har fået det radikale venstre til at hoppe på den, desværre. Vi havde sat vores lid til det radikale venstres udsagn ved førstebehandlingen om, at vi skulle have en egnsudviklingslov, der ikke måtte tilsidesætte de saglige hensyn, der skal tages i egnsudviklingsområderne. Ministeren har set bort fra det og har forsøgt at lave billig politik på det. Det skal ikke lykkes for ministeren, heller ikke i Nordjylland.

Industriministeren (Stetter):

Jeg kan berolige min kollega fra Ålborg Øst, jeg kæmper stadig væk for egnsudvikling, men det er da indlysende, at egnsudvikling i 1958 ikke er det samme som i 1985, fordi der er sket så meget på området. Jeg kæmper stadig væk for at få socialdemokratiet til at forstå, at disse statslige anlægsordninger ingen jordisk chance har i fremtiden, det har derimod en tilskudsordning. Jeg glæder mig til at møde min kollega fra Ålborg Øst til møder i Ålborg, hvor vi måske efterhånden kan bibringe hr. Kaj Poulsen en forståelse af, hvad der sker.

Med hensyn til en bemærkning om udtalelser fra embedsmændene i egnsudviklingsdirektoratet vil jeg påstå, at de har ikke udtalt sig imod deres minister.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1-5

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes, idet 8 stemte for, 94 imod; 18 stemte hverken for eller imod.

§§ 6-10

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 betragtedes som

bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 1.

Ændringsforslag nr. 3
forkastedes uden afstemning.

§ 11
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4 betragtedes som
bortfaldet efter forkastelsen af ændringsfor-
slag nr. 1.

§§ 12 og 13
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5 betragtedes som
bortfaldet efter forkastelsen af ændringsfor-
slag nr. 1.

Ændringsforslag nr. 6, § 14, således æn-
dret, og § 15
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behand-
ling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til
tredje behandling uden fornyet udvalgsbe-
handling. Hvis ingen gør indsigelse mod det-
te forslag, betragter jeg det som vedtaget.
(Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Anden behandling af lovforslag nr. L 121:

*Forslag til lov om ændring af lov om garan-
tiet for lån til bygning af mindre fragtskibe.*

(Fremsat 16/1 85. Første behandling 25/1
85. Betænkning 14/2 85).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet
om dets overgang til tredje behandling sattes
til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behand-
ling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til
tredje behandling uden fornyet udvalgsbe-
handling. Hvis ingen gør indsigelse mod det-
te forslag, betragter jeg det som vedtaget.
(Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 71:

*Forslag til folketingsbeslutning om fastsæt-
telse af ensartet udmåling af erstatning ved
usagligt begrundet afskedigelse.*

Af Søren B. Jørgensen (S) m.fl.
(Fremsat 1/2 85).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Således som jeg læser det foreliggende for-
slag, drejer det sig om, at de socialdemokra-
tiske forslagsstillere ønsker, at regeringen
skal udarbejde de nødvendige forslag til æn-
dring af de arbejdsretlige love, der tilsigter at
beskytte lønmodtagere imod usaglig afske-
digelse. Ændringen skal gå ud på at ensrette
maksimumsgrænserne for erstatning for
usaglig afskedigelse, således at grænsen i alle
tilfælde bliver 78 ugers løn.

Mere konkret drejer det sig nok først og
fremmest om at få ændret funktionærlovens
§ 2 b. Denne regel går ud på, at en arbejds-
giver skal udrede en godtgørelse, hvis han eller
hun opsiger en funktion og opsigelsen ikke
kan anses for rimeligt begrundet i funktionæ-
rens eller virksomhedens forhold. Det er det,
man populært kalder en usaglig, urimelig
eller uberettiget opsigelse.

Om størrelsen af godtgørelsen siges, at den
fastsættes under hensyn til funktionærens
ansættelsestid og sagens øvrige omstændighe-
der. Derefter gives der detaljerede regler for
forskellige overgrænser for godtgørelsen af-